

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS

PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS - DEFINICJA

- Parafialny Zespół Caritas (PZC) to grupa osób, która pod przewodnictwem księdza proboszcza prowadzi w sposób planowy i systematyczny dzieła miłosierdzia w parafii. Należą do niej członkowie czynni i wspierający, a z niektórych diecezji także sympatycy. Członkowie zespołu pełnią swoją rolę nieodpłatnie, z pobudek chrześcijańskiej miłości bliźniego. Nie wyklucza to jednak możliwości etatowego zatrudnienia osób, które dla spełnienia zleconego im przez proboszcza zadania charytatywnego muszą poświęcić całkowicie swój czas (np. pielęgniarka domowa chorych, pracownica ochrony dziecięcej, itp.). Wtedy godziwe wynagrodzenie można im zapewnić z funduszy charytatywnych.
- Podstawy prawne działalności PZC:
 1. Dokumenty Kościoła:
 - Kodeks Prawa Kanonicznego – kan. 222 §1 i §2, kan. 394 §1 i §2, kan. 529 §1
 - Instrukcja Konferencji Episkopatu Polski o pracy charytatywnej w parafiach z 1986 r.
 - II Polski Synod Plenarny (1991-1999), rozdział XI
 - Wskazania duszpasterskie dla Parafialnych Zespołów Caritas z 2000 r.
 - Katechizm Kościoła Katolickiego (KKK nr 2443-24449, nr 246-2463)
 - Dokumenty synodalne poszczególnych diecezji oraz instrukcje wydane przez biskupa diecezjalnego
 2. Dokumenty władzy świeckiej:
 - Konkordat, art. 21 i art. 22
 - Ustawa z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, rozdz. 6, art. 38-40

W JAKI SPOSÓB POWOŁAĆ PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS?

- Parafia, która pragnie założyć Parafialny Zespół Caritas, zwraca się z oficjalnym pismem do dyrektora Caritas diecezjalnej.
- Zespół zostaje powołany przez dyrektora Caritas diecezjalnej, który przekazuje proboszczowi Statut Parafialnego Zespołu Caritas udzielając prawa do używania pieczęci według zatwierdzonego wzoru. Dyrektor powiadamia o utworzeniu PZC biskupa diecezjalnego. Poniżej przykładowy wzór statutu:
- PZC korzysta w swojej działalności z osobowości prawnej parafii, przy której został powołany. Obszarem działania PZC jest teren parafii, a za zgodą dyrektora diecezjalnej Caritas, PZC może działać poza obszarem parafii.
- Członkami PZC są wolontariusze, którzy bezinteresownie poświęcają swój czas, aby pomagać innym (członkowie czynni), bądź też systematycznie wspierają działania PZC poprzez pomoc finansową lub logistyczną (członkowie wspierający). Są również sympatycy, którzy okazjonalnie i w miarę swoich możliwości służą tym, co mają. Poniżej znajduje się deklaracja członka czynnego i wspierającego.
- W skład zespołu może wchodzić od kilku do kilkudziesięciu osób. Rada PZC składa się z 3 (i więcej osób): przewodniczącego, zastępcy, skarbnika i pozostałych członków zarządu oraz wiceprezesa przy minimum 5-osobowym składzie zarządu. Zarząd jest wybierany na okres ustalony w statucie PZC. Duchową opiekę nad PZC sprawuje proboszcz. Zwykle jest on przewodniczącym PZC.

W JAKI SPOSÓB POWOŁAĆ PARAFIALNY ZESPÓŁ CARITAS?

- Założenie PZC wymaga przede wszystkim współpracy księdza proboszcza. Na spotkaniu organizacyjnym, w którym bierze udział grupa założycielska należy:
 - zapoznać się z treścią Instrukcji KEP o pracy charytatywnej w parafiach z 1986, statutem diecezjalnej Caritas, statutami PZC działających w diecezji
 - przestudiować dostępne materiały informacyjne o PZC
 - opracować własny projekt zasad działania PZC z uwzględnieniem lokalnych możliwości i potrzeb
 - przyjrzeć się potrzebom występującym w parafii, aby określić rodzaje i zakres pomocy, jakiej mógłby udzielać PZC
 - zrobić listę potencjalnych członków PZC
 - zastanowić się nad formami promocji wolontariatu w PZC
 - można skierować imienne zaproszenie do osób, które z dużym prawdopodobieństwem zaangażują się w pracę wolontariacką

CELE I ZADANIA PZC

- Celem PZC jest działalność charytatywna i humanitarna dla zrealizowania potrzeb duchowych i materialnych człowieka, wypływająca z ewangelicznego przykazania miłości i mająca na uwadze godność każdej osoby ludzkiej bez względu na jej wyznanie, światopogląd, narodowość rasę i przekonania.
- Wszyscy wolontariusze podejmujący działalność charytatywną w PZC winni pamiętać o ewangelicznej i nadprzyrodzonej inspiracji swojego działania. To bowiem odróżnia działania PZC od innej działalności humanitarnej. Celem bowiem ostatecznej posługi Caritas jest uświęcenie drugiego człowieka oraz jego przynależność do Chrystusa.
- Zadanie szczegółowe:
 - formacja wspólnoty parafialnej w duchu miłosierdzia
 - rozpoznawanie potrzeb, aby skutecznie pomagać ubogim i potrzebującym pomocy materialnej i duchowej
 - pomoc ubogim i potrzebującym
 - troska o różne grupy społeczne w parafii borykającymi się z problemami materialnymi i duchowymi
 - wspieranie rodzin, ofiar klęsk i katastrof, pomoc dla poszkodowanych
 - informacja o sytuacji ubogich
 - walka z dyskryminacją osób ubogich
 - budowanie kultury solidarności w ubogimi
 - formacja religijno-moralna swoich członków w duchu solidarności i miłości społecznej
 - tworzenie specjalistycznych placówek pomocowych
 - współpraca z innymi instytucjami charytatywnymi na terenie parafii
 - pomoc poza parafią

Źródło: *Podręcznik dla Parafialnych Zespołów Caritas*, wydawca: Caritas Archidiecezji Białostockiej, Caritas Polska

